

BUTLLETÍ OFICIAL

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Número 13
24 de gener de 2013

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.10. Resolucions

——— Resolució 5/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya

Tram. 250-00059/10 i 250-00060/10

Adopció

p. 3

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès al Parlament
www.parlament.cat

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT
O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.10. RESOLUCIONS

— **Resolució 5/X del Parlament de Catalunya,
per la qual s'aprova la Declaració de sobirania
i del dret a decidir del poble de Catalunya**

Tram. 250-00059/10 i 250-00060/10

Adopció

Ple del Parlament

Sessió núm. 3, 23.01.2013, DSPC-P 4

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 23 de gener de 2013, ha debatut el text de la Proposta de resolució de declaració de sobirania del poble català (tram. 250-00058/10), presentada pel Grup Mixt (reg. 856), i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010); de la Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00059/10), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 857), i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010) i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 1011); de la Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00060/10), presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 858), i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010), pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 1011) i pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 1012), i de la Proposta de resolució sobre el dret a decidir i la reforma de la Constitució (tram. 250-00062/10), presentada pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 861), i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

PREÀMBUL

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i de reforçar la cultura pròpia i la identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculars i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'edat mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i la Cort Comtal.

Al segle XIV es creà la Diputació del General, o Generalitat, que anà adquirint més autonomia fins que arribà a actuar, durant els segles XVI i XVII, com a govern del Principat de Catalunya. La caiguda de Barcelona el 1714, arran de la Guerra de Successió, comportà que Felip V abolís amb el Decret de Nova Planta el dret públic català i les institucions d'autogovern.

Aquest itinerari històric ha estat compartit amb altres territoris, fet que ha configurat un espai comú lingüístic, cultural, social i econòmic, amb vocació de reforçar-se i promoure's des del reconeixement mutu.

Durant tot el segle XX la voluntat d'autogovernar-se de les catalanes i els catalans ha estat una constant. La creació de la Mancomunitat de Catalunya el 1914 fou un primer pas en la recuperació de l'autogovern, abolit per la dictadura de Primo de Rivera. Amb la proclamació de la Segona República Espanyola, el 1931, es constituí un govern català, amb el nom de *Generalitat de Catalunya*, que es dotà d'un estatut d'autonomia.

La Generalitat fou abolida el 1939 pel general Franco, que instaurà un règim dictatorial que durà fins al 1975. La dictadura va tenir una resistència activa del poble i el Govern de Catalunya. Una de les fites de la lluita per la llibertat és la creació de l'Assemblea de Catalunya l'any 1971, prèvia a la recuperació de la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonòmic definit per la Constitució espanyola del 1978, el poble de Catalunya aprovà en referèndum l'Estatut d'autonomia de Catalunya el 1979 i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

Els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent es va concretar en el procés de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya iniciat pel Parlament l'any 2005. Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, comporten un refús

radical de l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat espanyol i creen les bases per a una involució en l'autogovern, que avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

El poble de Catalunya ha expressat de diverses maneres la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig dins de l'Estat espanyol. Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010, amb el lema «Som una nació. Nosaltres decidim», i de l'11 de setembre de 2012, amb el lema «Catalunya, nou estat d'Europa», són expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

El 27 de setembre de 2012, mitjançant la Resolució 742/IX, el Parlament constatà la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu per mitjà d'una consulta. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, el 25 de novembre de 2012, van expressar i confirmar aquesta voluntat de manera clara i inequívoca.

Per tal de portar a terme aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit a l'inici de la desena legislatura, en representació de la voluntat de la ciutadania de Catalunya expressada democràticament en les darreres eleccions, aprova la següent:

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I DEL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament pel poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per a fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir llur futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

Primer. Sobirania. El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.

Segon. Legitimitat democràtica. El procés de l'exercici del dret a decidir serà escrupolosament democràtic i garantirà especialment la pluralitat i el respecte de totes les opcions, per mitjà de la deliberació i el diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el

pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular, que serà el garant fonamental del dret a decidir.

Tercer. Transparència. Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tinguin tota la informació i el coneixement adequat per a exercir el dret a decidir i perquè es promogui la seva participació en el procés.

Quart. Diàleg. Es dialogarà i es negociarà amb l'Estat espanyol, amb les institucions europees i amb el conjunt de la comunitat internacional.

Cinquè. Cohesió social. Es garantirà la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

Sisè. Europeisme. Es defensaran i es promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents pobles d'Europa i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

Setè. Legalitat. S'utilitzaran tots els mares legals existents per a fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.

Vuitè. Paper principal del Parlament. El Parlament, com a institució que representa el poble de Catalunya, té un paper principal en aquest procés i, per tant, s'han d'acordar i concretar els mecanismes i les dinàmiques de treball que garanteixin aquest principi.

Novè. Participació. El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat han de fer partícips actius de tot aquest procés el món local i el màxim de forces polítiques, d'agents econòmics i socials i d'entitats culturals i cíviques de Catalunya, i han de concretar els mecanismes que garanteixin aquest principi.

El Parlament de Catalunya encoratja tots els ciutadans i ciutadanes a ésser protagonistes actius del procés democràtic d'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

Palau del Parlament, 23 de gener de 2013

El secretari quart La presidenta del Parlament
David Companyon i Costa Núria de Gispert i Català